

Compartir el poc que tenim

Dv, 31/07/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge XVIII de durant l'any

Barcelona, 2 d'agost de 2020

Hi havia dos problemes molt angoixants als poblets de Galilea en temps de Jesús: **la fam i els deutes**. Era el que més feia patir Jesús.

Quan els seus deixebles li van demanar que els ensenyés a pregar, a Jesús li van sortir de ben endins les dues peticions: Pare, doneu-los avui el pa necessari; Pare, perdona'ns els nostres deutes així com nosaltres perdonem els nostres deutors.

¿Què podien fer aquella bona gent contra la gana que els destruïa i contra els deutes que els portaven a perdre terres? Jesús veia clara la voluntat de Déu: **compartir el poc que tenien i perdonar-se mútuament els deutes. Només així podria néixer un món nou.**

Les fonts cristianes han conservat el record d'un àpat memorable amb Jesús. Va ser a l'aire lliure i hi prengué part molta gent. És difícil reconstruir el que va succeir, però en el record va quedar això: entre la gent només hi havia 5 pans i 2 peixos. Però **van compartir el poc que tenien i, amb la benedicció de Jesús, van poder menjar tots.**

Al començament del relat, es produeix un diàleg molt aclaridor. En veure que la gent té gana, els deixebles proposen la solució més còmode i menys compromesa: "que se'n vagin al poble a comprar menjar". És adir: que cadascú resolgui els seus problemes com pugui.

Jesús els replica apel·lant a la seva responsabilitat: "Doneu-los menjar vosaltres mateixos". És a dir: no deixeu els famolencs abandonats a la seva mala sort. No ho

hem d'oblidar això, nosaltres. Si vivim d'esquena als famolencs del món: perdem la nostra identitat cristiana, no som fidels a Jesús perquè ens manca compassió pràctica, operativa, eficaç.

Aleshores, **què ens cal fer per a redreçar la nostra actitud?**

Primer pas: No perdre la perspectiva fonamental de Jesús: **deixar-nos afectar pel patiment dels que s'ho passen pèssimament**, dels que s'ho passen malament.

Segon pas: **Comprometre'ns en petites iniciatives concretes**, locals, parcials que ens ensenyen a compartir i ens identifiquen més amb l'estil de Jesús.

Aquesta actitud, aquesta manera de ser i de fer és més positiva i més constructiva que totes les nostres crítiques contra el Govern, contra els poderosos, contra els capitalistes, contra les altes esferes de l'Església.

Compartir el poc o el molt que nosaltres tinguem és més efectiu, més pràctic, més transformador que no pas criticar els altres i posar cara de pomes agres.

Què fem nosaltres? ¿Compartim generosament o ens limitem a criticar amb amargor?